

НЕЗБОРИМА НАЦІЯ

НАШ ПЕРЕДПЛАТНИЙ ІНДЕКС – 33545

ВШАНУВАННЯ ГЕРОЇВ ХОЛОДНОГО ЯРУ

Пролог

Цього року вшанування тривали 4 дні. Почалися вони 27 квітня з відкриття у Медведівці Дитячого спортивного табору ім. Миколи Міхновського і теренової гри бійців ДУК "Правий сектор" "У пошуках скарбу Холодного Яру".

У другій половині дня в Медведівському будинку культури відбулася V конференція НВР "Правий сектор", на яку прибули керівники структур та командири бойових і резервних підрозділів організації. Було сформовано (оновлено) провід Національно-визвольного руху "Правий сектор". Тепер до нього входять друг "Кривоніс", друг "Палій", друг "Летун", друг "Пилипась", друг "Арсеній" та друг "Прут".

Урочисте відкриття 23-х Всеукраїнських вшанувань героїв Холодного Яру відбулося 28 квітня, у суботу, в Медведівці з покладання квітів до пам'ятника Максимові Залізняка. Розпочав урочистості голова оргкомітету Роман Коваль. Він зазначив, що 23-ті Всеукраїнські вшанування героїв Холодного Яру присвячено 100-літтю Української революції та 250-літтю Коліївщини.

Від імені організації "Родинне коло", яку створили рідні загиблих на українсько-російській війні, виступила Ганна Счасна, дружина Андрія Широкова-Сім'янина, який загинув у грудні 2016 р. на Світлодарській дузі (того року, у квітні, Андрій разом з родиною взяв участь у вшануваннях героїв Холодного Яру). Ганна нині сама виховує п'ятеро дітей. Вона вважає себе Андрієвою дружиною, а не вдовою, і мужньо, з викликом, бореться за українізацію м. Дніпра.

Потім слово взяв народний депутат України Олег Петренко. Схвилюваний розповіддю Ганни Счасної, він розповів про похорон добровольця полку "Азов" друга "Подгона" та йому маму, яка під час прощання із сином не шукала в його товаришів співчуття, а сказала: "Тепер ми будемо готувати для вас свого молодшого сина". "З такими матерями ми обов'язково переможемо", – підсумував Олег Петренко, учасник звільнення Маріуполя.

Промовляли також легендарний командир 1-ї штурмової роти ДУК "Правий сектор", Народний герой України Дмитро Коцюбайло-«Да Вінчі», заступник командира 93-ї бригади Богдан Ситник, командир Легіону Свободи Олег Кудин та організатор Холоднояр-

ського турніру національних бойових мистецтв ім. Максима Залізняка Тарас Лемешко. Тарас Силенко проспівав пісню про Максима Залізняка.

Уже за півгодини у спортзалі Медведівської школи розпочався 1-й Холодноярський турнір національних одноклассів імені Максима Залізняка. Відкриваючи його, керівник Козацької лицарської школи Тарас Лемешко зазначив, що настав час узагальнити змагальний і тренувальний досвід різних шкіл українських одноклассів. "Сподіваюся, що на цій святій землі змагуння виявлять свою міць та майстерність – як їхні славні пращури", – сказав Тарас Лемешко.

На відкритті турніру виступили ініціатор його проведення Роман Коваль, головний суддя Василь Прокopenко, віце-президент Всеукраїнської федерації "Спас" Костянтин Рижов, заступник голови ВО "Свобода" Руслан Кошулинський. Співав бандурист із Переяслава-Хмельницького Павло Рекун.

Участь у холодноярському турнірі взяли Козацька лицарська школа (Київ), Всеукраїнська федерація "Спас" (Січеслав, Запоріжжя, Черкаси, Київська обл.), команда "Правої молоді", представники "Національного корпусу" (Черкаси) та "Хорингу" (Черкаси, м. Світловодськ Кіровоградської обл.), клуби національно-патріотичного виховання (м. Гадяч Полтавської обл.). Змагання проведено за правилами Спасу. Вік учасників: 9 – 18 років.

Переможцями і призерами Холодноярського турніру стали:

9 – 10 років, до 32 кг: I місце – Данило Смолка (Спас, Запоріжжя), II – Максим Степанюк (Спас, Запоріжжя), III – Ілля Чечель (Козацька лицарська школа, Київ).

9 – 10 років, до 36 кг: I місце – Кирило Кукурузяк (Спас, Запоріжжя), II – Олег Будьонний (Спас, Запоріжжя), III – Сергій Полстяний (Козацька лицарська школа, Київ).

9 – 10 років, до 40 кг: I місце – Артем Омельченко (Спас, Запоріжжя), II – Владислав Доценко (Козацька лицарська школа, Київ), III – Гліб Чечель (Козацька лицарська школа, Київ).

11 – 12 років, до 45 кг: I місце – Денис Деркач (Спас, Київська обл.), II – Роман Шевченко (Спас, Київська обл.), III – Ігор Доль (Спас, Київська обл.).

11 – 12 років, понад 50 кг: I місце – Вишеслав Войславський (Козацька лицарська школа, Київ), II – Тимофій Приходько (Спас, Київська обл.).

13 – 14 років, до 55 кг: I місце – Микита Кітченко (Спас, Запоріжжя), II – Дмитро Трач (Спас, Київська обл.), III –

Данило Савченко (Спас, Київська обл.).

13 – 14 років, до 70 кг: I місце – Денис Новіков (Спас, Запоріжжя), II – Євген Руденко (Спас, Запоріжжя).

17 – 18 років, до 70 кг: I місце – Яків Легкобит ("Права молодь", Полтава), II – Микола Кіричек (Спас, Запоріжжя), III – Дмитро Штабовенко ("Права молодь").

17 – 18 років, до 75 кг: I місце – Владислав Свідерський (Спас, Запоріжжя), II – Еміль Атакулєв ("Права молодь"), III – Євген Єршов ("Права Молодь").

Об 11.00 у с. Медведівці силами волонтерів Армії SOS за підтримки 1-ї ОШР ДУК "Правий сектор" та Черкаської ОДА було розгорнуто документальну виставку "На лінії вогню". У цей же час ВГО "Сокіл" відкрила виставку артефактів українсько-російської війни.

Інструктори з верхової їзди дитячого табору "Козацька фортеця" Віктор Овчаренко та Олег Новочуб із с. Плескачівки прочитали лекцію про козацького коня для дітей. Діти дізнались, як доглядати, вишколовувати і спілкуватися із справжнім козацьким конем. А ще змогли себе відчутти завзятими холодноярськими вершниками. Юні джурі, помічники дитячого табору "Козацька фортеця", провели для своїх однокласів з табору джур ім. Миколи Міхновського майстер-клас з володіння козацькою зброєю (шабля, довбня, ціп, батіг, палиця) і стрільби з лука.

Відбулися й Дитячий турнір зі стрільби з лука ім. Василя Чучупака і Козацький турнір зі стрільби з лука (організатори – відповідно ВГО "Сокіл" і "Козака фортеця").

Людно було на ярмарку народних майстрів і на книжковому ярмарку.

У цей час у с. Івківцях місцеві жителі на чолі з Назаром Лаврінком поклали квіти до пам'ятника Максимові Залізнику. Батькові Максиму співали кобзарі Тарас Силенко і Михайло Коваль. Ушанувала Максима Залізняка й онучка Юрія Горліса-Горського Ляля Лісовська.

О 16.00 год. у Медведівському будинку культури відбувся вечір пам'яті Максима Залізняка, проведений уперше за 250 років. Вів вечір Юрко Сиротюк. Головний доповідач Євген Букет, редактор газети "Культура і життя", прочитав лекцію на тему "Повстання надвірних козаків 1768 року – остання спроба відновлення козацької республіки". Промовляли також ініціатор проведення вечора пам'яті Роман Коваль, народні депутати України Андрій Ілленко та Юрій Левченко, командир ДУК "Правий сектор" Андрій

Стемпіцький. Співали Тарас Силенко і Михайло Коваль. Прозвучав фрагмент літературно-музичної композиції "Свято в Чигирині" (за поемою Тараса Шевченка "Гайдамаки") у виконанні народного декламатора Олександра Ліщенка та бандуриста Тараса Силенка.

Зал був наелектризований. Люди бурхливо та палко вітали артистів і промовців. Максима Залізняка не забули. Ним посяне проростає і в серцях нинішнього покоління українців.

Наприкінці вечора охочі мали можливість придбати книжки Євгена Букета "Іван Бондаренко – останній полковник Колівщини" та "Швачка – фенікс українського духу".

О 17.00 в Медведівці розпочався Музичний фестиваль вояцької пісні "Холодний Яр-2018". А перед його початком Василь Прокопенко і Тарас Лемешко нагородили переможців Холодноярського турніру національних однокорпусів ім. Максима Залізняка. Було вручено медалі, грамоти, книжку Романа Ковалю "Отаман Гальчевський: боротьба та філософія боротьби", горнятка, календарі, посібник таборування від "Козацької фортеці", плакати та записники від Юнацького корпусу. Щиро дякуємо Олегові Гапонову за те, що виготовив і власним коштом видрукував 80 грамат для переможців та призерів холодноярського турніру.

Керував сценою лідер гурту "Тінь Сонця" Сергій Василюк. Відкрив фестиваль бандурист із Переяслава-Хмельницького Павло Рекун піснею "Наш отаман Гамалія" на слова Тараса Шевченка. Потім Юлія Ковалівська виконала пісню "Буде нам з тобою що згадати", а гурт "Дівчата" з Переяслава-Хмельницького (Оксана Ковальчук, Юлія Ковалівська, Тетяна Чайка) – "Йшли селом партизани" (сл. Ярослава Нудика, муз. Сергія Самолюка).

Чудово виступили гурти "Тінь Сонця" (Київ), "Друже Музико" (Одеса), "Дель Тора" (Полтава), "Проти течії" (Кропивницький), кобзарі Михайло Коваль (Черкащина) і Тарас Силенко (Київ). Пісні про українсько-російську війну виконали Василь Лютій, Олександр Бик, Вячеслав Купрієнко, Сергій Кононенко-Професор та волонтер 72-ї бригади ім. Чорних запорожців Валерій Мартишко. Читали свої вірші Олег Короташ і Злата-Зоряна Паламарчук. Роман Коваль представив нову книжку "Сумщина в боротьбі", яку він створив разом з Юрієм Юзичем і Віктором Моренцем. А восьмикласниця Оріана Сабій із м. Хмельницького разом з автором – Василем Лютим – виконала гімн "Меч Арєя". Співав молодий бандурист із Києва Назар Бугаїв (Козацька лицарська школа).

Неповторну атмосферу створив Оркестр гуцульських народних інструментів "Трембіта" із села Лазівщини Рахівського району Закарпатської області. Багато хто не втримався і пішов у танок.

У той вечір промовляли співорганізатори свята – командир ДУК "Правий сектор" Андрій Стемпіцький, народний депутат України від ВО "Свобода" Юрій Левченко, голова Центрального штабу Національно-визвольного руху "Правий сектор" Василь Лабайчук, "Кривоніс", а також друг "Поет" ("Правий сектор"), доброволець полку "Азов" "Краз" із Кременчука і друг "Скорик" (ВГО "Сокиль").

Перед головною сценою виконали мілітарні композиції Військово-патріотичний клуб "Сокиль" (Павлоград, Січеславщина), представники шкіл козацьких бойових мистецтв "Спас" (Запоріжжя) та "Хорс" (Павлоград).

Надвечір 28 квітня командир ДУК "Правий сектор" Андрій Стемпіцький провів урочисті збори 21-ї резервної сотні та нагородив бійців медалями й відзнаками ДУК "Правий сектор". Відзначили також "Бойовим хрестом корпусу" загиблих героїв з Черкащини.

День другий

У святу неділю 29 квітня о 10.00 в с. Мельниках Чигиринського району Черкаської області із сигналу "Слухайте всі!" розпочався меморіальний мітинг. "Шановні козаки, дорогі козаки! – звернувся ведучий Роман Коваль. – Рівно 100 років тому, 29 квітня 1918 р., гордієнківський полк Кримської групи полковника Петра Болбочана підійшов до Севастополя. Знаючи, що ось-ось у місті з'явиться українська сила, з якою доведеться рахуватися, командував Чорноморського флоту Саблін наказав підняти синьо-жовтий прапор Української Народної Республіки. Так сто років тому сталася історична подія: Чорноморський флот, абсолютна більшість особового складу якого

становили українці, зокрема й із Чигиринщини, став українським! Тому ми сьогодні піднімаємо над Холодним Яром не тільки державний прапор і прапор полку гайдамаків Холодного Яру, а й прапор Військово-Морських сил України. Прощу бути готовими до підняття наших рідних прапорів!"

Церемонію підняття прапорів провів капітан 3-го рангу Олександр Калко. "Прапори для піднесення винести!" Почесна варта під барабанний марш піднялася сходами. Студенти кафедри військової підготовки Черкаського національного університету ім. Богдана Хмельницького та пластуни Національної скаутської організації України Черкаської станиці куреня ім. старшого лейтенанта Євгена Подолянчука закріпили прапори на фалах. Пролунав сигнал "Великий збір". "На прапори струнко! – дав команду Олександр Калко. – Державний прапор, прапор полку гайдамаків Холодного Яру, прапор ВМС Збройних сил України піднести!" Пролунав сигнал "Підійом прапорів".

Як тільки прапори піднялися над Холодним Яром, із сердець тисяч людей полинув гімн України.

Освятити мітинг протоієрей УПЦ КП Василь Циріль. По тому слово взяв голова ВО "Свобода" Олег Тягнибок. "З Холодного Яру завжди гнали всіх завойовників, – сказав він. – Це місце сили, місце, де формується сила української нації, яка будуватиме могутню Українську державу. Саме тут, у Холодному Яру, визначається національний напрямок побудови нашої держави. І саме українські націоналісти хочуть збудувати Українську Україну. Нам потрібна держава справедлива, держава без холопа і без пана, без олігархії і бідноти. Ми побудуємо Україну з національним змістом, сильну державу з економічним націоналізмом. Для цього в Україні має бути влада, яка горітиме національною ідеєю, а не така, як є зараз: прийшло, накрало й забралося. Україна має стати країною великої перспективи для наших дітей і онуків. І цього можуть досягти тільки українські націоналісти!"

Привітали холодноярських прочан вояк УПА Теодор Дячун, голова партії "Правий сектор" Андрій Тарасенко, капітан 1-го рангу Євген Лупаков, заступник командира легендарної 93-ї бригади підполковник Богдан Ситник та ліцеїст Андрій Корнійчук.

Після цього було сформовано колону для вшанування могили Головного отамана Холодного Яру Василя Чучупака та братської могили холодноярців. Очолили її протоієрей УПЦ КП Василь Циріль, члени Історичного клубу "Холодний Яр" Богдан Легоняк та Юрій Ляшко. Дорогою до цвинтаря лунало: "Слава Україні! Слава братам Чучупакам! Слава героям Холодного Яру!"

"На кладовище прибуло дуже багато людей, – розповів Богдан Легоняк, – голова колони вже досягла цвинтаря, її хвіст ще був на вул. Братів Чучупаків. Біля могили Василя Чучупака я коротко переказав історію відновлення поховання, а панотець Василь Циріль відслужив панахиду за Головним отаманом та його козаками".

"Немає для чоловіка кращої смерті, ніж смерть у бою за Батьківщину, – сказав Юрій Сиротюк, депутат фракції ВО "Свобода" в Київграді. – Бо смерть у бою – це безсмертя. Василь Чучупак загинув у війні, що триває і досі. Священній тисячолітній війні з відвічним ворогом. Різне було в цій війні. Слава воєнних перемог і безслав'я політичних поразок. Наші Корсуні й Конотопи зачмарювали переяславські та мінські угоди. І коли держава вчергове потопала в мороці окупації, залишалися могили героїв і пам'ять про них. Ці могили, як і могила Василя Чучупака, мають магічну здатність збирати і формувати нових героїв. Пригадую, як у 2002 р. під час встановлення пам'ятника Василеві Чучупаці тут стояла чота хлопців і дівчат із "Тризуба" ім. Степана Бандери. Минуло менше 12 років, і ці юнаки стали вояками нової українсько-московської війни. Пройшли Савур-Могилу та Іловайськ, Піски і Світлодарську дугу. Серед них є загиблі й поранені, один з них пройшов страшний російський полон. Холодний Яр і могили холодноярців – це місце сили, яке магічним чином змінює і формує долю людини. Тому, перебуваючи тут, потрібно говорити не словами, а діями. І знати, що герої України на небі оберігають і захищають нинішнє покоління. А наше завдання нікому не дозволяти ображати та зневажати наших мертвих".

Кобзар Тарас Силенко на могилі Головного отамана Холодного Яру виконав пісню "В Мельниках на цвинтарі козацька могила" (сл. Лідії Чучупак, Чорного Ворона, Біди,

Ламай-Ярма, муз. Тараса Силенка), а член Історичного клубу "Холодний Яр" Василь Ковтун зачитав свій вірш "Холодний Яр".

Біля братської могили холодноярців Богдан Легоняк розповів історію відновлення цього поховання. Полеглим заспівав кобзар Микола Литвин, а поетичним словом привітали Павло Мовчан і Петро Іванець з Яворівського району Львівської області.

Тим часом продовжувався меморіальний мітинг у Мельниках. На ньому виступили заступник міського голови Черкас Юрій Богнар, член Історичного клубу "Холодний Яр" Марина Хаперська, а Валерій Мартишко прочитав свій вірш "Холодний Яр":

Холодний Яр, дітей своїх стрічай,
Вони вже йдуть, красиві і веселі.
Гримить високо "Слава Україні!",
Знов оживає гайдамацький край.

Наприкінці мітингу народний хор із с. Хацьки Черкаського району "Пісенні перевесла" виконав кілька пісень.

Поклавши квіти до пам'ятників Юрієві Горлісу-Горському та героїчній родині Чучупаків, люди вирушили на Кресельці, на місце останнього бою Василя Чучупака та до могили гайдамацького ватажка XVII ст. Гната Гоголя, де відбувся концерт гайдамацької пісні. Співали кобзарі Тарас Силенко, Михайло Коваль, Павло Рекун. Лунали історичні гайдамацькі пісні "Та не буде лучче, та не буде краше", "Гей, літа орел" та інші. Сергій Василюк із Тарасом Силенком потужно виконали пісню "Чорна рілля ізорана".

"Однією з імовірних причин поразки Визвольної війни під проводом Пилипа Орлика став перехід на польський бік полковника Війська Запорозького Сави Чалого в грудні 1736 року, – розповів дослідник Гайдамаччини Євген Букет. – Чалий знав багато таємниць, тому його походи з польським військом дуже дошкулували повстанцям. За легендою, схопити характерника Сави Чалого міг лише інший характерник, який однією ногою стояв на землі лівого берега Дніпра, а другою – на Правобережжі. Як це зробити, дізнався Гнат Голий. Він в один чобіт поклав землю з Лівобережжя, а другу роззвів і без остраху йшов по польській Україні. На Різдов 1741 р. Гнат Голий оточив з невеликим загonom будинок Сави в селі Степашках, убив його, забрав його майно, а потім вирушив у Визвольний похід".

До однодумців звернулися також Роман Коваль і народний художник України, лауреат Національної премії ім. Тараса Шевченка Анатолій Гайдамака.

У цей час неподалік, у Холодному Яру, в розпалі була гра "Стежка нескорених" (організатор – Юнацький корпус Черкащини "Джура"). Учасники знаходили місця, якими 100 років тому ходили борці за волю України. Команди з Борисполя, Переяслава-Хмельницького та Чигирини вивчали історію Холодного Яру й водночас виконували різноманітні завдання ("Відун", "Рятівник", "Пластун", "Туризм", "Козацькі забави", "Тактика" та "Добре діло для місцевих мешканців"). Гра була складною і вимагала витривалості та злагодженості. Гравці перебували до фінішу втомлені, але радо спілкувалися у дружньому колі. Молодь сяяла! Емоції переповнювали! "Цей день ввійде в пам'ять на все життя! – підсумувала Анастасія Сугак, співорганізатор гри "Стежка нескорених". – Незнайомці досі стали друзями, всіх їх об'єднав Холодний Яр!"

Концерт гайдамацької пісні тривав, а треба було спішити на Гайдамацький став, де о 13.00 мало відбутися освячення зброї. Тут уже співав кобзар Микола Литвин.

На початку унікальної події Роман Коваль розповів про відродження традиції освячення зброї. "Були б раді, – сказав він, – щоб особовий склад 93-ї бригади, який прагне називатися ім'ям Холодного Яру, створив традицію освячення зброї особового складу бригади саме тут, у Холодному Яру".

Після пісні Василя Лютого "У Холоднім Яру" виступив Юрій Сиротюк. "Освячена зброя має працювати, – сказав він. – Працювати на фронті московсько-української війни, а якщо потрібно, і проти внутрішніх ворогів. Усвідомлюємо, що для того, щоб здолати Москву, необхідно повернути Київ в українські руки. А для цього потрібні бойовики і вояки, новітні гайдамаки і козаки. Саме на вас тримається нині Україна. Тому – гайда до справи!"

Заступник голови Національного корпусу Микола Кравченко-Крук разом із сотнями вояків та інших учасників незабутнього дійства, в тому числі й дітей, у єди-

ному пориві виголосили Молитву українського націоналіста:

Україно, Свята Мати Героїв,
зійди до серця мого,
прилинь буреві вітру кавказького,
шумом карпатських ручаїв,
боєм славного Завойовника Батька Хмеля,
тріумфом і гуком гармат Революції,
радісним гомоном Софійських Дзвонів.
Нехай в Тобі відроджуся,
славою Твоєю опромінюся,
бо Ти все життя моє, бо Ти все щастя моє...

Настав час освячення зброї і прапорів. Урочисто процедуру провів протоієрей УПЦ КП Василь Циріль. Він освятив зброю ветеранам полку "Азов", "Правого сектору", Легіону Свободи, батальйону "Айдар", учасникам козацьких організацій. Освятили ножі й діти. Роман Коваль побажав використати освячену зброю для захисту Батьківщини.

Далі Кравченко-Крук сформував колону і повів її в Мотрин монастир до могили сотника Івана Компанійця.

Під час ушанування могили холоднороського сотника Івана Компанійця виступили командир опорного пункту "Олексій" під Дебальцевим Роман Жованик і Роман Коваль, а заступник командира Легіону Свободи Микола Тюркеджи нагородив вояка "Карпатської Січі" Олександра Поліщука медаллю Михайла Колодзінського. А на хуторі Буді медаллю Михайла Колодзінського і Хрестом Карпатської Січі нагороджено вояка ОДЧ "Карпатська Січ" Олександра Носенка.

Літературна сцена працювала на хуторі Буді. Звіт її координатора подамо окремо в наступному числі.

О 14.00. на х. Буді розпочав свій 2-й день Музичний фестиваль воляцької пісні "Холодний Яр-2018". Хор "Живі джерела" із с. Красногоровки Великобагачанського району Полтавської області (художній керівник заслужений працівник культури Григорій Сербожкін) виконав пісні "Посяли гайдамаки" (сл. Тараса Шевченка) та "Гарний козак, гарний". Співали гурт "Друже Музико" (Одеса), Сергій Василюк, Василь Лютій, заслужений артист України Тарас Силенко, бандуристка Наталя Кіх із Перемишля, Валерій Мартишко, В'ячеслав Купрієнко, Сергій Кононенко-Професор, заслужений діяч мистецтв Володимир Гонський. Виступав гітарист-віртуоз Сергій Шматок. Читали вірші Олег Коротаєв, Василь Ковтун, Олексій Юр'їн із Черкас, Петро Іванець із Львівщини, Єва Пономаренко із Криму. Промовляли Ляля Лісовська (онучка Юрія Горліса-Горського), волонтер Раїса Шматок, член ГО "Скадовська самооборона" Ольга Миронець, громадська активістка із с. Мошни Катерина Онупрієнко та народний депутат України Юрій Левченко.

Редактор газети "Культура і життя" Євген Букет на території "Дикої хутори" прочитав лекцію на тему "Повстання надвірних козаків 1768 року – остання спроба відновлення козацької республіки". Завершилося свято українського духу біля дуба Максима Залізняка. Тут співали кобзарі Тарас Силенко і Михайло Коваль, а Олександр Ліщенко декламував поему Тараса Шевченка "Гайдамаки".

Учась у 23-х вшануваннях героїв Холодного Яру взяли багато визначних людей, серед них – ветеран батальйону "Січ" Ірина Цвіла, заступник командира 72-ї бригади ім. Чорних Запорозжів (2014 – 2017) Олександр Сазанський, керівник штабу НВР "Правий сектор" у Черкаській області друг "Вагнер", командир 21-ї РС ДУК "Правий сектор" друг "Джек", голова Черкаської ОО партії "Правий сектор" Юрій Гронський, народний депутат України від ВО "Свобода" Олександр Марченко, голова Кіровоградської обласної ВО "Свобода" Андрій Міщенко, поет Олександр Солодар, члени Історичного клубу "Холодний Яр" Олександр Вівчарик, Микола Оцун, Максим Селюзкін, Ігор Гавришишин, Оксана Герасим'юк, Люба Криворот, Віктор Фастовець, Владислав Загородній та багато-багато інших пречудових людей.

Дякуємо Марії Середі із с. Мисайлівки Богуславського району за квіти, які ми поклали до могили наших героїв. Щира подяка за майже тисячу світлин нашого свята Григорію Юрику, а також Олександрові Вакуленку, Сергієві Тринитриченку і тисячам інших добровільних фотокореспондентів нашого свята.

Висловлюємо подяку бійцям Управління розвідки та контррозвідки ДУК "Правий сектор" під керівництвом друга "Лиса" та козакам зі Служби безпеки ДУК "Правий сектор" за здійснення низки заходів із забезпечення проведення урочистостей у Холодному Яру.

Найбільшим відкриттям цього річчя вшанувань у Холодному Яру

для мене стала народна козацька пісня "Добрий вечір тобі, зелена діброва" у виконанні Михайла Ковалія, – зізнався керівник сцени Всеукраїнського фестивалю "Холодний Яр-2018" Сергій Василюк. – Я досі нею марю! Вдруге в Холодному Яру виступив Олексій Бик, і це було вже традиційно проникливо, зворушливо і просто чудово! Олекса – головне відкриття для мене за останні рік-два! Дуже добре виступили на фестивалі воляцької пісні хлопці з Кропивницького – гурт "Проти течії". Я щиро радію їхньому стрімкому прогресу та хітовим – і водночас цілком нашим за змістом – пісням! Молодці! Найприємніші враження від знайомства з родиною Сабіїв – певен, у юної Оріяни, яка виконала на фестивалі славновісний "Меч Арєя", є велике майбутнє і як скрипальки, і як вокалістки. Неймовірно чарівний тембр відвідав Холодний Яр з берегів Сяну – Наталя Кіх із Перемишля нас усіх зачарувала. Дуже радію, що в нас зростає таке чудове покоління. Не могу не згадати про приголомшливо ефективний виступ військово-патріотичного клубу "Сокіл" з Павлограда. Радий, що серед нас є такі режисери-постановники справжнього мілітарного шоу".

Підвела риску Леся Островська, співорганізатор вшанувань, козацька Історичного клубу "Холодний Яр", господиня "Дикої хутори". Вона написала у ФБ: "Друзі, дякую всім за допомогу. Велике щастя працювати разом з вами задля такої величної справи. Завдяки вам вогонь Холодного Яру рознісся по всій Україні. Слава і звитяга холодноросьців буде надихати нас на щоденну боротьбу з ворогом. І так хочеться, щоб всі мені сказали словами Юрія Горліса-Горського: "Ми ще повернемося!"

День третій

30 квітня делегація у складі Романа Ковалія, Євгена Букета та членів його родини, Юрія Сиротюка із сином, родини Кіхів із Перемишля, козака Олексія з м. Дніпра, членів Історичного клубу Холодний Яр" Оксани Герасим'юк, Тараса Силенка та Ігоря Гавришишина (одного зі спонсорів вшанувань) поклала квіти до могили повстанського отамана Чорного Ворона (Миколи Скляра) на околиці с. Розумівки Олександрівського району на Кіровоградщині, до монумента загиблим у с. Соснівці того ж району, до пам'ятника Пилипові Хмарі в його рідному селі Цвітній та на могилу сина і дружини отамана Миколи Кібця-Бондаренка на цвинтарі вже зниклого з карти України села Чорноліски Знамянського району Кіровоградської області.

"Незабутньою була зустріч у Цвітній з хранителями пам'яті про отамана Хмару – дідом Карбалою (Олександром Ромащенко) і двоюрідним племінником Пилипа Хмари Юрієм Хмарою, – написав у звіті до газети "Культура і життя" Євген Букет. – Вони переповіли цікаву історію, яка вже увійшла до книг Романа Ковалія: "У серпні 1921 року з ініціативи Хмари у Цвітній відбулося публічне освячення зброї. Місцевий священник Федір Іванча відслужив молебень і благословив гайдамаків на боротьбу за звільнення України від чужоземної окупації, нагадавши їм добу Богдана Хмельницького. Ефект від цього публічного заходу був значний: загін вельми зріс за рахунок новобранців, а авторитет Пилипа Хмари в очах селян піднявся ще більше".

Москалі не забули це панотцю Федору і 1937-го репресували його... Побували того дня також біля могили одного з керівників повстання 1750 року Марка Мамаєва в с. Цибулево і набрали води з гайдамацької криниці. У вересні 1750 року московське військо генерала Леонтєва захопило Марка Мамаєва після тривалого переслідування. Він був повшений і четвертований у яру, який нині зветься Мамаєвим, а його голову з шапкою виставили для остраху іншим. Але місцевий житель Андрій Харченко зняв з цієї голови шапку, надів на себе, назвався Мамаєм і продовжив боротьбу. Остання згадка про нього в документах датується 1758 роком".

Завершилися цьогорічні вшанування поминальним обідом у садибі-музеї "Гайдамацька Січ", яку заснував у Цибулево поет і краєзнавець Володимир Вознюк.

"Не уявляю, – написав у ФБ Віталій Пилипенко, – скільки сил потрібні, щоб пронести всі ці урочистості через себе з початку до кінця! Сил вам і ще 100 років проводити нас крізь холоднороські спогади і шанування героїв!"

"Без Романа Миколайовича Ковалія, – додав Юрій Кушніренко, – Холодний Яр – це просто пам'ятка природи!"

"Все пройшло чудово, – таку думку висловив Павло Добротворський з Юнацького корпусу. – Величезна вдячність за підтримку і сприяння в організації!"

"Це просто неймовірно, така енергетика, що аж мурашки по тілу!!!" – аж вигукнула Ліля Смірнова.

"Не знаю, чи дякував вам сільський голова, – написав Сергій Зінченко з Мельників, – але від себе особисто і свідомих мельників дякую за те, що моє рідне село знову, хоч і на невеликий час, опинилося в центрі уваги".

Усе це стало можливим завдяки допомозі добрих людей. Щиро дякуємо за жертви на вшанування героїв Холодного Яру членам Історичного клубу "Холодний Яр" Лесі Островській (Холодний Яр, 25000 грн.), Юрію Левченку (20000 грн.), Ігореві Гавришишину (13000 грн.), Олександрові Ромащенко (дід Карбала із с. Цвітної, 500 грн.), Тетяні Лакізї та Володимирові Стецюку (по 200 грн.), Дмитрові Свідіну (150 грн.), Вікторіві Кобзарю (100 грн.) та Валерію Мартишко, що нагодував кілька сотень козаків, членів оргкомітету учасників фестивалю та привіз велику групу дітей із Борисполя.

Щира подяка нашим друзям і прихильникам – Ігореві Хаперському (5000 грн.), Координаційній раді політичних партій і громадських організацій демократичного спрямування м. Калуша Івано-Франківської обл. (3000 грн.), родині Кіхів із Перемишля (100 дол.), Юрієві Романчу (від громади с. Мельники Чигиринського району), Тамарі Литвиненковій та добродичню з Борисполя (всі по 1000 грн.), Тетяні Носовій і Валентині Лук'яновій (по 500 грн.), К. Хмарському (400 грн.), Вадимові Калашнику (300 грн.), Надії Зубенко (с. Мельники), Миколі Кокоту і Володимирові Приступі (по 200 грн.), Петрові Тестову і добродичню з Києва (199 грн.), добродичню з м. Ямполь (194 грн.), добродичню (149,25 грн.), Андрієві Нещетеру (148 грн.), Андрієві Ковшєру, Юрієві Соколенку, Максимові Чуприні та Віталію Корніяці (по 100 грн.), Орестові Гаранжі (99,50 грн.), Надії Садовській (99,50 грн.), добродичням із Білої Церкви (97,51 грн. і 88 грн.) та Ірині Мельник (50 грн.).

Щира подяка благодійникам від Історичного клубу "Холодний Яр", ВО "Свобода", "Національного корпусу", партії "Правий сектор", ВО "Батьківщина", які пожертвували по 1000 дол. на вшанування, та вирішили низку оргпитань, а також Василеві Полтавцю за можливість орггрупі переночувати в готелі заповідника "Чигирин". Завдяки цим пожертвам і відбулося свято героїв Холодного Яру.

"Україна розквітне та відродиться, – сказала Ганна Счасна з м. Дніпра, – якщо кожен із тих, хто цього року відвідав холоднороські містичні землі, понесе у своєму серці Віру та Дію задля перемоги нашої країни!"

"Дякуємо безмежно! Все було неперевершено!! А головне, третій день гуглять: хто такий Чучупака, Голій, Компанієць, характерники (бо ж бачили їх на власні очі!)", – засвідчила найголовнішу нашу удачу Наталя Сторчак зі Шполянщини.

До зустрічі в Холодному Яру у квітні 2019 року!

Організатори вшанувань – Історичний клуб "Холодний Яр", ВО "Свобода", "Національний корпус", "Правий сектор", ВО "Батьківщина", Національний заповідник "Чигирин", Музейно-етнографічний комплекс "Дикий хутір" та Рух захисту української мови.

Історичний клуб "Холодний Яр"

На світлинах Григорія Юрика: 1 стор. Роман Коваль і В'ячеслав Купрієнко, Василь Лютій, Михайло Коваль, Тарас Силенко і Сергій Василюк, Юрій Сиротюк та родина Кіхів із Перемишля.

2 стор. Учасники Холоднороського турніру національних бойових мистецтв ім. Максима Залізняка, Андрій Ілленко та Юрко Сиротюк, ветеран УПА Теодор Дячун, козацьке море в Мельниках, Микола Кравченко-Крук" зачитує Молитву українського націоналіста, панотець Василь Циріль освячує зброю і прапори.

3 стор. Командир 1-ї штурмової роти ДУК "Правий сектор" Дмитро Коцюбайло-«Да Вінчі», герой боїв за Дебальцеве Роман Жованик, командир Легіону Свободи Олег Куцун, на місці бою Василя Чучупака, кобзар Микола Литвин, Олег Коротаєв і Тарас Силенко. 28 – 29 квітня 2018 р., Холодний Яр.

